

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr
V administraciji prejemani velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravništvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznanila (inzerati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 156.

V Ljubljani, v torek 12. julija 1892.

Letnik XX.

Državni zbor.

Z Dunaja, 11. julija.

Iz zadnje seje

mi je še poročati, da je bilo pred sklepom seje rešeno tudi še poročilo skupne komisije gledé podpore uradnikom. Komisija je z 10 proti 8 glasovom sklenila v ta namen priporočati pol milijona goldinarjev.

Poslanec Plener je ta sklep naznanil zbornici, ne da bi bil staval kak predlog.

Fuss je govoril za višji znesek, Masařky pa je priporočal pol milijona, da se vsaj nekaj doseže.

Beer je na to predlagal, da naj zbornica ostane pri prvotnem sklepu in dovoli celi milijon.

Pri glasovanju obveljal je v istini ta sklep z 69 proti 48 glasovom. Ali ker tudi gospodska zbornica ostaja pri svojem sklepu, pride manjša številka v veljavo in uradniki dobé enokratno podporo pol milijona goldinarjev.

Na koncu seje interpeloval je poslanec Spinčič ministerskega predsednika zaradi občinske volitve v Pomjanu, kjer so se od Italijanov godile razne nepostavnosti.

Pri določitvi dnevnega reda za današnjo sejo predlagal je Proskovec, da naj vsaj v jeseni na dnevni red pride poročilo gospodarskega odseka gledé kanala iz Donave v Odru.

Tudi poslanec Kaiser je zagovarjal to reč in pikro kritikoval predsedništvo, da se tako malo briga za to tolikanj važno gospodarsko zadevo.

Podpredsednik Chlumecy ga zaradi tega ostro zavrne, češ, da je tako ravnanje „nevalifikovalno“.

V današnji seji se je Kaiser zaradi tega bitko pritoževal in je vprašal podpredsednika, ali je mar hotel s temi besedami žaliti njegovo čast?

Ohlumecy je odgovarjal, da tega ni hotel in da se je le potezal za napadano predsedništvo.

Valutna razprava.

Ko je bila rešena ta stvar, pričela se je razprava o vravnavi denarne valute z naznanilom g. podpredsednika, da so se k tej točki oglasili naslednji govorniki: Proti: Eim, Schlesinger, Dipauli, Kramář, Fuss, Jax, Gross, Lueger, Suess, Kaizl, Morsey, Weber, Franc, Ebenhoch, Vašaty. Za: Treuinfels, Jaworski, Bärnreither, Stalitz, Plener, Steinwender, Sylva-Tarouca, Foregger, Suklje, Menger, Jaques in Schwab.

Ko je bil dal že besedo prvemu protigovorniku Eimu, oglašil se Vašaty k formalni razpravi, ali podpredsednik ga zavrne, da bi bil moral to prej storiti in da se na njegovo zahtevo ne more več ozirati, ker je poslancu Eimu že dal besedo. Govorili so torej zaporedno: Eim, Treuinfels, Schlesinger in Jaworski.

Ko pride pa Dipauli na vrsto, naznanja podpredsednik, da zaradi bolezni ni mogel priti k današnji seji in da pride zaradi tega na vrsto nastopni protigovornik dr. Kramář. Novega niso povedali ničesar, da bi se ne bilo v dotičnih člankih že omenjalo v „Slovencu“; zato o tej zadevi nočem obširneje poročati, ampak le še dostavljam, da se ima glasovanje o prestopu v posebno razpravo vršiti v četrtek, 14. t. m.

Konservativni in levičarski klub sta sicer sklenila, da dovolita svojim članom svobodno glasovanje, ali ogromna večina je tem predlogom zagotovljena.

Imunitetni odsek

se snide jutri ob 1/2. uri k seji, da pretresa Spinčičevo zadevo. Nekateri poslanci želé, da naj dr. Ferjančič sprejme poročevalstvo. Ali predno se to zgodi, treba je prej nekake splošne razprave, da izprevidi, ali mu bode sploh mogoče zagovarjati sklepe odsekov večine, ali ne. To je tem potrebnejše, ker so bili pri prvem branju levičarji in Poljaki tako rezervirani, da se ni moglo vedeti, kako sodijo o Spinčičevi zadevi.

Konservativno obrtno društvo v Ljubljani.

Minulo nedeljo popoldne ob 5. uri je imelo „Konservativno obrtno društvo“ iz Ljubljane svoj shod v prijaznih prostorih rokodelskega doma v St. Vidu. Zbralo se je v dvorani do sto poslušalcev. Društveni predsednik g. Regali otvori zborovanje s primernim nagovorom ter poroča nato o odgovoru kranjskega deželne odbora na društveno prošnjo gledé tukajšnje prisilne delavnice. Odgovor se glasi:

Z vlogo z dué 29. septembra pr. l. je cenjeno „Konservativno obrtno društvo“ prosilo, naj bi deželni odbor primerno ukrenil, da se v tukajšnji prisilni delavnici ustavi ves rokodelski obrt in v bodoče sprejemajo v ta zavod le osebe, ki imajo domovinstvo na Kranjskem.

Kar se najprvo tiče rokodelskega obrta prisiljencev in posebej tako zvanih del za naročnike, se je visoki deželni zbor s to zadevo že večkrat bavil, deloma iz lastne inicijative, deloma vsled dotičnih peticij iz prizadetih krogov, osobito pa v zasedanju l. 1886/87.

Visokemu deželnemu zboru, kakor tudi deželnemu odboru je popolnoma znan nepovoljen položaj, v katerem se nahaja v novjšem času obrtnik vsled raznih okoliščin, ki so skupaj ta položaj provzročile; znane so tudi težave, s katerimi se je boriti obrtniku, da si priskrbi vzdržek in prisluzek; visoki deželni zbor, kakor tudi deželni odbor sta vsak v svojem področju vsikdar pripravljena, jemati v poštev ta položaj in te težave, kolikor jima je mogoče, a zavezana sta tudi, kakor vsigdar, tako tudi v tem slučaju, po dolžnosti skrbeti za dežele in njenih zavodov interese.

S tega stališča sme deželni odbor poudarjati, da je visoki deželni zbor že leta 1886 v poglavitni stvari s svojimi sklepi storil vse, kar mu je bilo storiti mogoče, ne da bi bilo namenom in nalogi prisilne delavnice v škodo. Dotični sklepi so vstregli

LISTEK

Obujen spomin.

Orleanski škof Dupanloup pripoveduje ta-le dogodke.

Leta 1836 nekega dne sem tujca poročal. Med opravičkom sem bil nekoliko raztresen. Skoraj šest čevljev visok gospod je stal kakor vojak, dočim so vsi drugi klečali. Le nekoliko korakov je bil od mene oddaljen in me je ostro opazoval, kar me je nekoliko v zadrego spravilo. Po svetem opravičkom odšel in tudi novoporočenca sta zapustila cerkev.

Drugi dan je potrkal na moja vrata mlad mož in me je prosil, naj hitim k človeku, ki je nevarno zbolel. Bolnik je bil njegov stric, ravno ta visoki gospod, ki me je tako opazoval. Močno se je prehladil in zdravnik je že nad njim obupal.

Povpraševal sem njegovega stričnika po nekaterih rečeh in sem zvedel, da bolnik sicer ni napačen človek, toda je, kakor mnogo drugih, mlačen v verskih rečeh in da se ni ustavljal, ko je spoznal nevarnost, da bi tudi duhovnika poklicali.

Prišel sem v gostilno, kjer je imel najeto stanovanje, in tukaj sem zapazil na postelji častitljivi

vega starčka, ki je umiral. Z neko posebno prisrčnostjo mi je podal svojo roko in rekel: „Moram umreti in zato bi rad že vse preskrbel, kar je v takem slučaju potrebno. Star sem 74 let in skoraj 60 let nisem bil pri izpovedi. Sem star vojak; bilo mi je 14 let, ko sem prišel k vojakom. Na Boga seveda nisem mislil in še sam ne vem, kako je to, da me nekaj sili, z Bogom se spraviti, predno grem s sveta.“

Ginjen njegove odkritosrčnosti sem rekel: „Dobro, hočem vam pomagati in tudi Bog vam bo pomagal. To je lahko delo, če imamo opraviti z odkritosrčnim človekom.“

Izpovedal sem ga, in ko sva vse opravila, sem rekel: „Sedaj pa vam bom pokoro naložil.“

„Pokoro?“ je rekel in me je debelo pogledal. „Pokoro? Kaj je to, pokora? O tem še nisem nikdar slišal.“

Pojasnil sem mu, kaj je pokora, in rekel: „Glejte, vi trpite, darujte vse svoje trpljenje Bogu in takrat mi bo mogoče, da vam le majhno pokoro naložim. Molite enkrat ‚Oče naš‘ in ‚Češčena si Marija!‘“

Z začudenjem me je zopet pogledal: „Oče naš‘ in ‚Češčena si Marija!‘, kaj je to zopet? O tem še nikdar nisem slišal.“

„O gotovo,“ sem rekel, „te znate gotovo, to znate gotovo, to sta najkrasnejši molitvi naše vere. Hočem vam pomagati. Jaz bom molil, vi pa za menoj besede ponavljajte.“

Takoj sem pokleknil, vzem njegovo roko v svoje roke in začel moliti. Od začetka je pustil, da sem sam molil, toda ko sem prišel do besedij: „in odpusti nam naše dolge, kakor tudi mi odpuščamo svojim dolžnikom“, povzdignil se je naglo na postelji, kakor da bi se zbudil iz trdega spanja, in je rekel: „O sedaj se spominjam! Ko sem bil še majhen otrok, me je tako učila moliti moja mati. Prosim, začnite še enkrat.“

Začel sem, in glej, na dnu njegovega srca in ob koncu njegovega življenja zbudil se je v njem spomin na mater in na molitve, ki ga jih je učila mati.

Vse je oživel v njegovi duši in pri vsaki besedi me je ustavil in rekel: „Res, spominjam se: ‚Oče naš, ki si v nebesih!‘ da, tako je! ‚Posvečeno bodi tvoje ime!‘ Da, tako se glasijo te besede, — o kako je lepa ta molitev!“

In ko je prišel do besede: „odpusti nam naše dolge“, rekel je: „Da, tega se posebno dobro spominjam, moja mati so mi vselej ukazali tako moliti, ako sem kdaj kaj napačnega storil.“

po mogočnosti obrtnikov pritožbam, katerih vsebina je bila takrat ista, kakor sedaj, in so imeli faktično to posledico, da se je rokodelski obrt prisiljenecv od tistega časa v obče, osobito pa gledé del za naročnike jako zdatno omejil. S temi sklepi je bilo določeno, da naj se posebno izdeluje le tako blago ter izvršujejo le taka dela, ki ne delajo konkurence mali obrtniji; ustanovljeno je bilo nadalje, da se odrasli prisiljeneci v bodoče ne smejo poučevati v malega obrta strokah, ki so jim bile doslej neznahe in da se imajo rokodelska dela v prvi vrsti le še za domačo potrebo, za deželne zavode in urade, in za dobrodelna društva izvrševati. Po teh sklepih se je odslej postopalo v prisilni delavnici; pravih del za naročnike je le jako malo v primeri s prejšnjo dōbo ter se sprejemajo čisto izjemoma in skoraj izključno le od starejših naročnikov, dočim se naročila onih, ki se še-le na novo zglašajo, v velikem številu odklanjajo.

Gledé onih dveh slučajev, ki sta omenjena v vlogi cenjenega društva, se je s tem zaslišano upravništvo prisilne delavnice izjavilo, da gre v prvem slučaju le za okvire (Dachziegeltrockenrahmen), ne pa za prave modele za opeko; za te okvire je dala dotična tvrdka material sama, delo samo pa spada v vrsto onih del, katera dajejo taki podjetniki sicer izvrševati po svojih lastnih služabnikih, ne da bi bili poslednji mizarji ali tesarji. V drugem slučaju pa je šlo za malovažna dela, katera je prisilna delavnica prevzela le zaradi tega, ker je bil ta zavod z dotično tovarno v poslovni zvezi še iz prejšnjih časov, ko prevzemanje takih del še ni bilo tako omejeno.

V zvezi s prej omenjenimi določili pa je bilo ukrenjeno še nekaj drugega, kar je sposobno v znatni meri omejiti rokodelski obrt: to je poraba prisiljenecv za zunanja, poljska, gojzdana, stavbena in jednaka dela. Tu bodi omenjeno, da je bil tukajšnji zavod prvi, ki je storil korake v to svrhu, da se ustreže v večjem obsegu željam obrtnikov in bržkone še danes ni zavoda, ki bi porabljal prisiljeneci v tolikem številu za jednaka dela. V koliki meri se to godi, izvoli cenjeno obrtno društvo povzeti iz tega, da se je na pr. lansko leto, ko je bilo začetkom leta 287 odraslih prisiljenecv v zavodu, nad 130 prisiljenecv pol leta opravljalo taka dela, jeden oddelek še dalje časa, manjša partija pa celo leto; poleg tega je opravljalo nekaj prisiljenecv po leti jednaka dela (planiranja itd.) pri zavodu samem. Deželnemu odboru bi ugajalo, ako bi bilo mogoče prisiljeneci odpošiljati še v večjem številu k zunanjim delom, a to se ne dá izvršiti, ker se smejo odpošiljati, kakor se že samo po sebi umeje, le boljši elementi, od katerih se ni že naprej bati, da bodo pobegnili in gledé katerih se je nádejati, da bodo mogoče vzdrževati disciplino, kar je pri zunanjih delih že samo po sebi jako težavna stvar, a takih prisiljenecv v večjem številu ni na razpolago. Jasno pa je tudi, da je bilo le vsled porabe prisiljenecv za zunanja dela v sedanjem obsegu mogoče jako izdatno omejiti rokodelski obrt, kar bi se sicer pri najboljši volji ne bilo moglo zgoditi.

Sedaj me je še prosil, da naj še enkrat molim. Potem pa je rekel: „Toda je še druga molitev, mati so mi vedno priporočali, naj goreče molim k prečisti devici, prosim, da mi tudi to molitev poveste, in bom jo gotovo znal.“

Takoj pri prvih besedah: „Češčena si Marija“, je rekel: „Da, tako je: „Češčena si Marija, milosti polna“, in beseda sledila je za besedo. Proti koncu pri besedah: „Sveta Marija, mati božja, prosim za nas grešnike,“ razjokal se je kakor otrok.

Dal sem mu majhen križec, kateri je vzel s pobožnostjo in ga poljubil. Ko sem drugi dan popraševal po njegovem zdravju, pripovedovali so mi, da je velike trpel.

Sel sem k njemu in sem ga vprašal, kako mu je.

„O, izvrstno,“ je rekel. Pokazal je na križ in dejal: „Glejte, to je moja tolažba. Celo noč sem molil „Oče naš“ in „Češčena si Marija“, in tako se je zgodilo, da nisem nič bolečin čutil.“

Tako so postale molitve, ki ga jih je učila njegova mati, za njega dragoceni kamni, ki so bili sicer dolgo v blatu zakopani, toda v zadnjih trenutkih so se pokazali in v luči solnca so se zabliskali in mu podelili tolažbo v zadnji uri. K.

Cenjeno obrtno društvo zahteva v svoji vlogi, naj bi se rokodelski obrt popolnoma ustavil, a tej želji ni mogoče ustreči; morebiti bi se dalo to izvršiti prej v kaki kaznilnici, nikakor pa ne v prisilni delavnici. Da se prisiljeneci poboljšajo in privadijo delu, treba jim je odkazati primerna opravila, za katera so sposobni, in dasiravno se odrasli prisiljeneci, kakor je bilo zgoraj povedano, ne učijo več rokodelstva, vendar mora izučeni rokodelci, ki za druga opravila ni sposoben, vsaj nekaj časa v letu dobivati opravila svoje stroke. Ako bi se delalo le toliko, kolikor je treba za domačijo, bi prisiljeneci zlasti po zimi ne imeli zadosti opravka, a namen, ki ima svoj temelj v naravi zavoda samega, se nikakor ne sme prezreti; torej se morajo prisiljeneci pečati tudi z rokodelskim obrtom, to pa se godi čez mero domače potrebščine le v toliko, kolikor je za dosego zavodovega namena neizogibno treba.

Se v večji meri pa je pri mladih korigendih glavni smoter, zaradi katerega se pridružujejo v zavodu ta, da se priučijo kakemu delu, katero jim omogoči eksistenco, kadar zapustijo delavnico. A tudi v tem oziru si prizadeva deželni odbor rokodelski obrt še nadalje omejiti. Tik zavoda napravljajo se veliki vrtovi, zlasti v ta namen, da se učijo mladi korigendi saditi zelenjad, ter bavijo s sadjerejo, a pouk v drugih rokodelstvih se zajedno deloma opušča.

Deželni odbor bode tudi nadalje obračal vso svojo pozornost na to za obrtnika tako važno zadevo ter isto po mogočnosti uvaževal, upravništvo prisilne delavnice pa dobi vnovič primerna navodila, naj rokodelski obrt v smislu obstoječih določil omeji v toliko, kolikor je z ozirom na smoter zavodov dopustno; upravništvo bode imelo nalogo, ako bodo skušnje to dopuščale, eventuelno staviti nasvete deželnemu odboru, da se napominani obrt še bolj omeji, deželni odbor pa bode dotične nasvete predložil vis. deželnemu zboru.

Prehajajoč na drugo prošnjo, katero izreka cenjeno obrtno društvo, se deželni odbor z isto nikakor ne more strinjati, ne gledé na to, da bi bilo treba razven dovoljenja visokega zbora, obširnih pogajanj s c. kr. vlado in s celo vrsto drugih deželnih zborov, deželni zbor zá-se takega ukrepa ne bi mogel nasvetovati.

Najprvo je treba uvaževati, da je že prvotno, ko se je zavod ustanovil, prišlo v poštev tudi to, da se bodo sprejemali deloma zunanji prisiljeneci; nadalje se število prisiljenecv v tem obsegu, kakor je prošeno, ne sme skrčiti z ozirom na sedanje število in razdelitev prisilnih delavnic zaradi splošnega državnega interesa, slednjič pa bi se naložile deželi neprimerno velike žrtve, ako bi se sprejemali le prisiljeneci iz Kranjske, žrtve, katerih posledica bi bila ta, da bi se morala davkoplačevalcem naložiti nova bremena.

Vrh tega je pomisliti, da bi bilo tako znatno skrčeno število prisiljenecv, kakor to želi cenjeno obrtno društvo, z njegovega lastnega stališča le nekaj problematičnega. S tako pičlim številom prisiljenecv bi se velika podjetja, katerih je zdaj več nastalo, ne mogla obdržati v enakem obsegu; dela, ki so se uvedla ravno zaradi tega, da se omeji rokodelski obrt, morala bi v tem ali onem slučaju prenehati in treba bi bilo tu in tam zopet se povrniti k rokodelskemu obrtu.

Slednjič je uvaževati tudi to, da se vsled večjega števila prisiljenecv znatno zviša zaslužek, katerega imajo tukajšnji obrtniki leto za letom od tega, da zalagajo prisilno delavnico, in sploh od poslovne zveze s tem zavodom; vse to bi moralo ponehati, posledica pa bi bila neizogibno oškodovanje prizadetih krogov. (Konec sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 12. julija.

Notranje dežele.

Češko. Mladočeški politični klub za okraj Vinohrade je v nedeljo priredil shod, pri katerem je bil velik ropot. K shodu je bilo prišlo do tisoč oseb. Prvi je govoril deželni poslanec Kučera, ki je hučo napadal vlado in zagovarjal avtonomijo Češke in nieno zjedinjenje z Moravsko in Šlezijo. Zavezniki Mladočehov v tem boju bodo ves češki narod in drugi nezadovoljni narodi v Avstriji. Nezadovoljneži bodo pa kmalu imeli večino, če pojde tako dalje. Kupec Lehky se je pa predznil opaziti, da mladočeška politika ne bode pripeljala do smotra, in se je izrekel za skupno delovanje Staro- in Mladočehov, ker so prvi tudi za češko državno pravo. Te

besede so pa dale povod velikemu ropotu. Slišali so se glasovi: „Staročehi hoté razdeliti češko kraljevino!“ „Doli z izdajco!“ Mnogi so mu žugali s pestmi in palicami. Ker predsednik ni mogel napraviti reda, je vladni zastopnik zaradi prevelikega hrupa in vrišča razpustil shod. Udeležitelji shoda so na to šli na gostilniški vrt, ž njimi tudi omenjeni trgovci. Tudi Lehky je prišel na vrt. Ko ga zagledajo, začné mu mnogi pretiti in ga jako zmerjati. Gostilničar in natakar sta ga morala braniti, da ga neso pretepli. — V nedeljo popoldne bi bilo na Sofijskem otoku v Pragi imela biti francozljubna demonstracija, ki je pa izostala, ker je vojaška godba odpovedala, sokolski godbi pa je policija strogo prepovedala, da ne sme igrati nobene inozemske himne, in ukazala, da se odstranijo francoski napisi. Po našh mislih take demonstracije in razgrajanja Čehom več škodujejo, nego koristijo. Po takih potih ne bodo prišli do državnega prava.

Nemški liberalci in nacionalci. Na Štajerskem se vedno bolj širijo nemškonarodne agitacije. Od liberalnih poslancev odločno zahtevajo, da pristopijo k nemškonarodni stranki ali se pa odpovedó mandatom. To več ne gre, da bi štajerski poslanci hodili s člani praške kazine. Pričakovati je, da v kratkem kak nemški liberalni poslanec s Štajerskega dobi nezaupnico na kakem volilnem shodu, če se ne bode hotel udati zahtevi svojih volilcev. Nemški nacionalci ne obsojajo liberalcev samo zaradi tega, ker se jim zdé preveč vladni, temveč tudi ne odobravajo liberalne narodnogospodarske politike, ki se ozira le na interese židovstva.

Ogersko. Kakor na Dunaju, tako tudi v Budimpešti državni poslanci jako slabo obiskujejo seje. Te dni se je pri nekem glasovanju pokazalo, da seja ni sklepčna. To je dalo povod malemu prepiru mej opozicijo in predsedništvom. Večina zbornice je bila za neki opozicijski predlog, ali predsednik je sklep ovrigel, ker zbornica ni bila sklepčna. Opozicija je pa trdila, da tako postopanje ni pravilno, ker se mora sklepčnost zbornice konstatovati pred glasovanjem, in da je torej sklep veljaven. Predsednik je pa ostal pri svojem sklepu.

Vnanje države.

Nemčija. 600 Virtemberžanov, moških in žensk, je bilo v nedeljo pri Bismarcku v Kissingenu. Knez je bil jako vesel njih prihoda in v svojem govoru naglašal, da to zmatra za dokaz, da se nemški narod ne strinja s časniškimi napadi proti njemu. Sploh je pa je govoril jako zmerno in se je izogibal napadov na sedanjo vlado. Naglašal je, da je njegov največji ponos, da je ohranil mir dvajset let. Nemčija pa še potrebuje miru. Od zapada utegne biti napadena, ali jednega sovražnika se bode že branila. Od vzhoda se ji ni bati nevarnosti, ako bode nemška diplomacija le malo spretna. Zveza z Avstrijo je pa potrebna za Nemčijo; on je to zvezo sklenil in nikdar delal proti njej. V Berlinu pač tega prihoda južnih Nemcev k Bismarcku neso bili veseli, ker je vsekako nekaka demonstracija proti vladi.

Anglija. Celó konservativni listi že priznavajo, da bode liberalna stranka v novi zbornici najbrž imela kakih 20 do 30 glasov večine. Nadejajo se pa, da Gladstone s to večino ne bode mogel izvesti nobenih velikih reform. Če Ircem ne bode obljubil jako obširne deželne avtonomije, takoj mu bodo odrekli pomoč; če bode pa predlagal obširno avtonomijo za Irsko, bode pa še več angleških liberalcev odpadlo od njega. To je morda le tolažba pristašev sedanje vlade. Vsekako bodo pa konservativci napeli vse sile, da mej liberalci napravijo kak razpor. Sevėda je vprašanje, če jim pojdejo na led, ker Chamberlain in tovariši imajo premalo vspehov pokazati, odkar hodijo s konservativci. Zatorej ni prav verjetno, da bi kak liberalci imel še posebno veselje, biti orodje konservativni stranki. Mimogredé omenimo, da so angleški konservativci po svojih načelih centralisti, kakor naši nemški liberalci.

Brazilija in Italija. Malo je mankalo, da ni prišlo do razpora mej Italijo in Brazilijo, ker so braziljanski carinski uradniki surove postopali proti italijanskim mornarjem. Italija je zahtevala zadostnjenja. Brazilijanski poslanik v Rimu je naznanil te dni italijanski vladi, da so dva uradnika, ki sta bila kriva, odstranili. Italijanska vlada je s takim pojasnilom bila zadovoljna. Ne vé se pa, če bode zadovoljno domače braziljansko prebivalstvo, če ne bode tolmačilo vladnega postopanja za slabost. Bati se je, da vladni nasprotniki dobro izkoristijo vso to stvar. Vlada itak ne stoji posebno trdno.

Tonking. Te dni došlo je v Pariz poročilo, da so roparji napali oddelek vojakov, ki je bil na potu v Langson. Dva častnika in deset vojakov je mrtvih, sedemnajst pa ranjenih. Roparjev še vedno kar mrgoli po deželi. Če se upajo napadati vojake, lahko si mislmo, v kaki nevarnosti je prebivalstvo, zlasti tuji naseljenci. Dokler pa varnosti ni, se tudi dežela ne bode tako razvitala, da bi Francija od nje zares imela kaj dobička.

Izvirni dopisi.

Iz logaškega okraja, 9. julija. (Zborovanje učiteljev in šolskih prijateljev okraja logaškega v Rovtahu.) V četrtek, 7. t. m., kmalu po 9. uri zjutraj, pomikal se je lojterski voz

iz Logatca proti Rovtam. Na lojterskem vozu je sedela družba dam in gospodov — učiteljic in učiteljev logaškega okraja. Pred lojterskim vozom pa sta drčala dva druga vozova, na katerih so se vozili tudi nekateri gospodje učiteljskega stanu in nekaj šolskih prijateljic k gori omenjenemu zborovanju. Nebo je bilo jasno ko ribje oko. To in prekrasni planinski kraj proti Rovtam, navdušil je družbo na lojterskem vozu, da se je vozeč oglašala v mešanem zboru. Rovtarji, nevajeni takih prizorov, odlagali so svoje delo, ter strmeč zrl in poslušali. Glasile so se pa tudi z voza pesmi, ki človeku s prečudno milobo objemljejo srce. Posebno primerna je bila pesem: „Nazaj v planinski raj!“ To vam je mojsterska skladba, ki (kakor bi dejal rajni skladatelj Kocijančič) človeka kar „grabi“, posebno v takem položaju! Nehote sem se spomnil obeh milijncev modric: pesnika in skladatelja te pesmi. Od samega ganotja mi je solza stopila v oko ter sem vzklical: „Oj slavni Gregorčič, oj dični Nedved, ponižno se klanjam vajinemu geniju!“

Prišedši v Rovte, napotimo se v šolsko poslopje, ki je bilo z zastavami okrašeno, ter tu otvori predsednik „društva učiteljev in šolskih prijateljev okraja logaškega“ zborovanje ob 11. uri zjutraj. Bilo nas je prisotnih 22; med nami tudi g. župnik Nemanich od Sv. Treh kraljev, katerega je zbor pozdravil s „živio“-klici. Ob prvi točki vspeveda je g. predsednik nadučitelj Vojteh Ribnikar iz Dol. Logatca poročal o društvenem delovanju, o 4. zborovanju „Zaveze slovenskih učit. društev dne 4. in 5. junija t. l. v Kranju. Poročilo se je vzelo na znanje, kakor tudi poročilo društvenega tajnika, g. J. Benedeka, nadučitelja v Planini. V društveno vodstvo so bili voljeni gg.: Vojteh Ribnikar, nadučitelj v Dol. Logatcu; Jožef Benedek, nadučitelj v Planini; Karol Dermelj, nadučitelj v Cirknici; Janko Leban, nadučitelj v Begunjah in Ivan Poženel, nadučitelj na Rakeku. G. V. Ribnikar je izrekel prošnjo, naj bi njega ne volili več za predsednika, ker bode kot novoimenovani predsednik „Zaveze“ imel itak dela preobilo; kljub temu se je udal želji in prošnji zaupajočih tovarišev, ter je odbor izmed sebe volil: g. V. Ribnikarja, predsednika, g. Janko Leban, tajnika; a g. Poženela denarničarja društva; odbornika sta gg.: Benedek J. in K. Dermelj. Ob volitvi delegatov k prihodnjemu zborovanju „Zaveze“ bili so izvoljeni nadučitelji: Ribnikar, Repič, Benedek, Likar in Leban, dalje učiteljici, gđc. Julija Piš in Marija Galè, pa učitelj Sežun. Za pregledovalce računov pa so bili voljeni naduč. Leban, Dermelj in Repič. Določivši letni donesek za prave in podporne ude izpregovori g. V. Ribnikar: „O potrebi učiteljskih društev“. Lepi govor je bil sprejet z zasluženimi pohvalami.

Ob „nasvetih in željah“ se prvi oglasi nadučitelj Janko Leban ter nasvetuje prvič, naj društvo pred zborovanjem vselej določi pesmi, katere se bodo pele pri zabavi, ki navadno sledi zborovanju, zato da se vsak učitelj-pevec lahko doma pripravi; drugič naj društvo goji tudi praktične učne poskuse, ki so velike pedagogične važnosti. Prvi predlog je bil jednoglasno sprejet, drugi pa z dostavkom, naj bi tudi uradne okrajne učiteljske konferencije uvaževale ta predlog, a le tedaj, če se zboruje tam, kjer službuje učitelj, ki bi s svojimi šolskimi otroki lahko izvrševal take učne poskuse. — Zanimiv je bil tudi predlog nadučitelja Benedeka, naj učiteljstvo protestuje zoper poniževalno pisanje vodstva kmetijske šole na Grmu v „Letnem poročilu“, češ, da je polovica učiteljev, zbranih pri učiteljskem tečaju, odgovarjala — prav slabo. Stvar naj se razglasi po časnikih, a gosp. vodja Dolencec naj bi preklical svojo žalečo izjavo. „Polovica jih je prav slabo odgovarjala“, vsklikne nadučitelj Benedek; torej 7½, ker je bilo vseh 15! — Gosp. nadučitelj Janko Leban se oglasi k besedi ter nasvetuje, naj bi predsedništvo našega društva le v zasebnem pismu prosilo gosp. vodjo grmske kmetijske šole, naj v prihodnje milejša ravna. Ta predlog je konečno obveljal. Pri tej točki je hotel g. župnik Nemanich nekoliko oprati g. vodjo Dolencec, češ: „Tudi jaz sem se pred leti udeležil kmetijskega tečaja na Grmu, in prepričati sem se moral, da gospodje učitelji niso preveč pridni“ itd. Ko mu nadučitelj Repič iz Unca dokaže, da so prav istega leta odnesli vsi učitelji najboljša spričevala z Grma, udá se gospod Nemanich ter se zglaga z Repičem, ki želi, naj bi bil

g. vodja Dolencec proti učiteljem malo drugačen ter naj bi se več ozira jemalo na praktično kmetijstvo. Gola teorija ne velja. — Tretji važnejši predlog je bil oni g. Ribnikarja, ki je nasvetoval, naj se deželni poslanec Janko Krsnik naprosi, da o priliki pojasni oziroma prekliča svojo žalečo izjavo o učiteljskih nevspehih v ljudski šoli. Ko še nadučitelj Božič vpraša sveta gledé nagrad za oskrbovanje šolskih vrtov, sklene se zborovanje ob 1. uri popoldne.

Obed pri krčmarju Maziju se je vdeležilo 24 oseb. Med njimi tudi domači župnik veleč. gospod Belar in župnik-skladatelj g. Trepal. Tu se je lepo vbrano petje vrstilo s krepkimi napitnicami. Med pevci in pevkami smo se divili posebno lepemu baritonu učitelja Rožanca in ljubkemu in zvonkemu sopranu gđc. učiteljice Bučarjeve, katera je v tem obziru vredna sestra svojega brata, opernega pevca. Med napitnicami mi je omeniti one g. nadučitelja Janko Leban, ki je proslavljal g. Ribnikarja, češ, da se odlikuje po „bučelični pridnosti“. Važna je bila napitnica nadučitelja Benedeka na „slogo med duhovščino in učiteljstvom“. Markantno, med splošnim odobravanjem je odgovoril župnik, veleč. g. Nemanich. Glavna misel mu je bila: Duhovski in učiteljski stan spadata skupaj. Oba naj složno delujeta narodu v blaginjo. Zvečine se to tudi godi. Razdor med slovenskim učiteljstvom in duhovščino je le navidezen in ga provzročujejo nekateri prenapeteži. Toda varujmo se nastavljenim mrežam ter složno delujmo!“ — Isti gospod župnik ves zbor povabi na izlet k Sv. Trem kraljem na kozarec „dobrega bizeljca“. Toda žal, zaradi dolge, utrudne poti k Sv. Trem kraljem in zbog pozne ure se nismo mogli odzvati vabilu gostoljubnega gospoda župnika. Šli pa smo v cerkev, kjer smo si ogledali tamošnje prekrasne in izvrstne orglje. Napravil jih je Rieder iz Jägerndorfa, stanejo 2500 gl. in imajo 17 spremenov in 2 manovala. Prečudno in umetelno je napravljen meh pri teh orgljah. Glasove je mogoče spreminjati na razne načine. S posebnim podnožnikom proizvajajo lahko tudi „crescendo“ Takozvani „Harfenregister“ zveni tako milo, kakor bi se oglašale harfe angeljev iz nebes. V orgljanju so se „producirali“ gg. nadučitelja Karol Dermelj in Janko Leban, učitelj Juvanc in župnik-skladatelj Trepal. Zapeli smo tudi par cerkvenih pesmi: „Pridi molit, o kristijan“; „Oj srečna duša, blagor ti“ itd. Vsakemu veščaku, ki ga pot zanese v logaški okraj, svetujem, da si ogleda zanimive orglje v Rovtah!

Solnce je že zahajalo, ko smo se vračali s svojim „posebnim vlakom“, t. j. na lojterskem vozu iz Rovt. Polna luna nam je prijazno svetila na pot, a miloglasne pesmi so zvenele v lepo noč. V Logatcu smo se malce ustavili ter bili izvrstno postreženi pri gostilničarju g. Arku. Po posameznih „štacijah“ so posamezni izletniki izstopali. Zadnja štacija je bila v Cerknici, kjer smo pozno v noč izstopili zadnji izletniki. Vsem pa, ki smo se vdeležili zborovanja v Rovtah, še dolgo ostane v spominu tamošnji — planinski raj“.

Iz Podmelca, 6. julija. Dne 4. julija so delili prevzvišeni goriški knez nadškof pri nas zakrament sv. birme. Sprejem vladike je bil veličasten, kakršen sploh pristuje visokemu cerkvenemu dostojanstveniku. Ko pride s svojim spremstvom vrh Huma, odpre se mu krasen pogled v Baško dolino. Ko so vozovi drdrali po podmelškem „Semeringu“, kjer rahlo šumlja divni vodopad, razlegal se je v podnožju hriba mogočni strel topičev, spremljan od živahnega pritrkavanja farnih zvonov. Radostno veselje moglo je navdajati prevz. vladiko, ko je zagledal prenovljen in izdatno zvišani cerkveni dom, kjer je pri svoji prvi kanonični vizitaciji videl le slabo cerkvico.

Pred vasjo stal je sprejemni slavolok, katerega so dičili razni svečanosti primerni napisi, šopki, venci in zastavice. Pred slavolokom so bili uvrščeni birmanci in sploh učeča se mladina pod nadzorstvom tukajšnjega gospoda učitelja. Pri slavoloku pozdravi vladiko duhovščina z občinskimi svetovalci zagotavljač mu udanost in ljubezen vseh župljanov. Sredi vasi vibrala je dvanajst metrov dolga trobojnica. Pred čitalnico bil je drugi slavolok in tako se je pomikal prevzvišeni knez nadškof v mičnem sprevedu proti župnišču. Ob 9. uri pričela se je sv. maša, pri kateri je asistiral tudi naš tolminski veleč. gosp. dekan. Tudi njegova navzočnost nas je jako razveselila.

Po sv. maši je bilo izpraševanje otrok iz krščanskega nauka; otroci so odgovarjali v popolno zadovoljnost prevz. knez nadškofa.

Med obedom so domači pevci pod vodstvom g. učitelja zapeli več lepo ubranih pesnij. Petje je prevzvišenemu knez nadškofu tako ugajalo, da se je osebno zahvalil gospodu prevodnji.

Ob 5. uri pred odhodom obišče knez nadškof še enkrat svetišče, potem pa se odpelje dalje v Nemške Rovte.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 12. julija.

(„Glasbena Matica.“) Pretekli teden vršile so se pri „Glasbeni Matici“ običajne preskušnje skozi tri dni in dne 8. t. m. se je zaključil pouk z razdelitvijo spričeval. Obilna množica gojencev pokazala je v navzočnosti starišev in drugih poslušalcev, da se je po dobrih učiteljih marljivo učila in veselo napredovala. Posebej je pa omeniti sijajnih vspehov, katere sta gg. učitelja Hubad in Hofmeister s svojimi gojenci dosegla, in sicer prvi v pouku o teoriji in drugi v igri na klavirju, ker le-ti vspehi presegajo to, kar smo pričakovali. O teoriji so odgovarjali gojenci točno, jasno in prepričali poslušalca, da jim je učitelj vso stvarino primerno in jasno predaval in jih popolnoma poučil. — Starejši gojenci gosp. Hoffmeistera so se pa odlikovali po nenavadni spretnosti in po čisti pravilni igri. Slišali smo igrati, kakor se le od boljših igralcev more zahtevati. Tudi po g. Baudis-u vpeljani goslarji pokazali so, da so se učili lok pravilno držati, čiste zvoke izvajati in enakomerno gosti, a bili so vsi prvenci in, žal, le malo jih je bilo. To nas preveri, da se naše občinstvo premalo zanima za gosli, ki so vendar le vzor vsakega za glasbo nadarjenega človeka, in da Slovenci izročajo svojo deco zavodom v izgojo, ki nam niso prijatelji, kar pa zdaj treba ni, ker razpolaga „Glasbena Matica“ s najboljšimi učitelji. Istotako je bilo samospevanje le po malem številu gojencev zastopano. Skupni vspeh preskušanj je bil pa dovoljen in kaže hvalevreden napredek „Glasbene Matice“, ki je kot izgojiteljica resne narodne glasbe velevažen zavod slovenski ter zasluži vsestransko podporo.

(Najvisje potrjenje.) Presvetli cesar je potrdil od štajerskega deželnega zbora sklenjeni načrt zakona, po katerem mora štajerska dežela plačevati troške za svoje deželane v cesarjeviča Rudolfa bolnišnici v Kajiri.

(Na ljubljanski višji realki) je zadnje tri dni minolega tedna delalo zrelostni izpit 17 učencev VII. razreda in eden vnani. Dva sta dobila prvi red z odliko, deset prvi red, trije bodo ponavljali izpit vsak iz jednega predmeta čez dva meseca, trije čez jedno leto. Predsedoval je c. kr. deželni šolski nadzornik g. Josip Šuman, dne 8. t. m. je bil pri skušnji navzočen tudi g. deželni predsednik baron Winkler.

(Iz deželnega šolskega sveta.) Imenovani so: Za četrto učiteljsko mesto v Rbnici učiteljica v Sodražici gospa Arko-Schweiger, za tretje mesto v Spod. Logatcu učitelj na Brezovici gosp. Al. Pin, za četrto mesto na nemški deški šoli v Ljubljani učitelj v Cerknici g. Avg. Kleč, za prvo mesto na dekliški šoli v Postojini gđc. Avgusta Matanovič, za drugo mesto na isti šoli gđc. Viktorija Praprotnik in za tretje mesto gđc. Irma Furlan; za drugo mesto v Planini gđc. Olga Leskovic. Stalno so nameščeni g. J. Zupan v Dovskem, gosp. I. Cerer v Škocijanu pri Turjaku, g. L. Albrecht pri sv. Ani nad Tržičem in gđc. Pavla Suwa v Dobropolju.

(Na graškem vseučilišču) sta bila minoli teden promovirana doktorjema prava g. Bogomil Krek, sin vseučiliškega profesorja g. dr. Greg. Kreka, in bivši sodni pristav g. Anton Brumen. — Minoli četrtek je umrl vseučiliški profesor zgodovine srednjega veka, dr. Arnold Busson, ki je bil lansko leto prišel iz Inomosta na mesto znanega učenjaka dr. I. pl. Weissa.

(Domača umetelnost.) V „Katoliški Bukvarni“ je na ogled postavljena 15 centimetrov visoka in 55 centimetrov široka podoba sv. Alojzija, katero je na zlati podlagi naslikal gosp. Simon Ogrin, slikar na Vrhuiki. Namenjena je za cerkev na Breznici. Okvir iz hrastovega lesa, okrašen z limbarjevimi cvetjem, je izdelal gosp. Ivan Vurnik v Radovljici. Lepe slike sv. Alojzija si marsikdo želi, bodisi za cerkev ali za šolo, ali za svoje stanovanje;

a prav te slike ni lahko dobiti take, kakor bi si je človek želel, kakoršna se mu ustvari v duši, ako prebira in premišljuje življenje tega angeljskega mladeniča. Miloba nedolžnosti in resnoba pokore, sladak mir popolnoma čiste vesti in ogenj plamteče ljubezni božje, — vse to naj bi bilo izraženo v obrazu sv. Alojzija. V koliki meri izpostavljen podoba vse to dosega, naj sodi vsakdo sam, kdor ima priložnost, da si jo ogleda; in ako se ob tem vzbudi komu želja, da bi tudi kaj podobnega imel v svoji sobi ali na oltarju, pred katerim se zbira mladina, obrne naj se do gosp. Simona Ogrina, kateri mu bode ustregel po svoji najboljši moči.

(Nevihita.) Iz Trebnjega se nam piše: Danes dne 11. t. m. ob 1/2 7. uri zvečer je bila tukaj nevihta. Vihar z nalivom se je pripodil od zapada. Najhujše se je bilo znilo na gori v zatiškem okraju; videli smo namreč iz Trebnjega tam gori neko goro čisto pobeljeno s točo, kakor s snegom po zimi.

(Umrli) je dne 10. t. m. nanagloma velečast. g. Peter Čare, župnik v Porečah ob Vrbskem jezeru na Koroškem. Rajnik se je porodil dne 16. marca 1822. l., bil v mašnika posvečen 2. julija 1848. l. Služboval je kot kapelan v St. Jakopu v Rožu in v Rablju, od l. 1859 pa kot župnik v Porečah, kjer je bil obče priljubljen in spoštovan. N. v m. p.!

(Toča) je napravila v ponedeljek popoldne veliko škodo v stranski župniji po Stolniku in za Kalom. Deloma prizadete so tudi Tujnice.

(Nepotrebna jeza) V sobotni številki našega lista je naš dopisnik okreal pisatelja famoznega spisa „Birmanje mej Rovtarji“, ki ga je „Slovenski Narod“ nedavno objavil pod črto. Graja je bila povsem opravičena, to tembolj, ker včerajšnji „Narod“ sam prizna, da je bila dotična „slika iz kmetskega življenja nekoliko politično pobarvana“, da v podlistku neso bile „popisane razmere jedne gotove vasi“ in da podlistek „ne govori niti o gorenjskih, niti o kakih drugih Rovtarih“, dasi je pisatelj slišal travo rasti med Rovtarji. Torej je bilo vse od prve do zadnje besede tedencijozna politično pobarvana laž, katero so, kakor smo čuli, obsojali mnogi „Narodovi“ najožji somišljeniki. Prav nepotrebna je torej „Narodova“ jeza nad našim dopisnikom, češ, da hujska prebivalstvo na Jesenicah proti „Ljubljanskemu Sokolu“, ki namerja napraviti izlet tje gori. On je le konstatiral, da je prebivalstvo bilo vsled onih neslanih in zlobnih dovtipov jako razžaljeno in razburjeno. Kar se tiče surovosti, so brec, cepci in pesti jako ceneni v „Narodni tiskarni“.

(Iz Šentpetra) na Notranjskem se nam piše: Pri zadnjem občnem zboru pivške podružnice sv. Cirila in Metoda so bili izvoljeni gg.: Matej Sitar, kurat v Šentpetru, predsednikom; Fr. Groznik, kurat v Zagorju, podpredsednikom; Andrej Lavrenčič, gostilničar v Šentpetru, tajnikom; Miha Kalan, nadučitelj v Šentpetru, blagajnikom; St. Jelenc, učitelj v Trnju, in Simon Punčuh, nadučitelj v Slavini, odbornikoma. Zastopnikoma pri glavni skupščini sta bila izvoljena gg. Matej Pintar, kurat v Trnju, in Ljudevit Fettich pl. Frankheim, učitelj v Knežaku.

(Občni zbor sv. Cirila in Metoda podružnice) za Kamnik in okolico bode v soboto, dne 16. t. m. ob osmih zvečer v dvorani kamniške čitalnice. K mnogobrojni udeležbi vabi

načelnistvo.

(V blejsko zdravilišče) je prišlo od 1. maja do 20. junija 296 tujih gostov. — Opatija šteje po zadnjem izkazu 5052 gostov.

(Bralno društvo pri sv. Andražu) v Slov. gor. priredi v nedeljo dne 17. julija t. l. v gostilni Tomaža Toša veselico s sledečim vsposedom: 1. Dr. G. Ipavic: Slovenec sem. 2. Predsednikov pozdrav. 3. J. Kocijančič: Venec narodnih pesni. 4. Slavnostni govor (g. Jurij Strah). 5. H. Volarič: Slovenski svet, ti si krasan. 6. Deklamacija. 7. Fran Vilhar: Bojna pjesma. 8. A. Leban: Venec vipavskih pesni. 9. Prosta zabava, pri kateri poje pevski

zbor več pesni. — Začetek ob 3. uri popoldne. — K obilnej udeležbi vabi odbor.

(Umetniško-obrtna razstava.) Vsled naznanila c. in kr. generalnega konzulata v Barceloni otvorila se boše ondi dne 24. septembra t. l. od mestnega sveta osnovana umetniško-obrtna razstava, ki bo imela tudi mejnarodni odsek za reprodukcijo umetniško-obrtnih predmetov vseh časov do leta 1815. Natančnejša pojasnila daje mestni svet v Barceloni na Španskem. Razstavne predmete vpslati je pred 1. septembrom razstavnemu tajništvu.

Telegrami.

Dunaj, 12. julija. Ministerski predsednik je državnemu zboru v dopisu naročil, naj izvoli delegate. — Trgovinski minister je odgovoril na interpelacijo dr. Steinwender-ja o razmerah južne železnice. Vravnavo uradniških plač ni v njegovi kompetenci; kar se tiče varnosti prometa in humanosti, bode vlada preiskavala in potrebno ukrenila.

Trst, 11. julija. Sežanski okrajni zdravnik je preiskaval v Storjah in okolici ter konstatiral, da ni nihče zbolel za kolero.

Katanija, 11. julija. Ognjenik še vedno izmetava. V Zafarani se je zrušilo 12 hiš.

Batum, 11. julija. Štiri osebe so zbolele za kolero.

San Francisco, 11. julija. Danes zjutraj se je 12 milj od mesta razletela tovarna za smodnik. Vsa poslopja v obližju so razrušena; usmrtenih je 180 delavcev, večinoma Kitajcev.

Umrli so:

7. julija. Marija Zupančič, delavka, 70 let, Kravja dolina št. 11, marasmus.

8. julija. Ana Sterle, gostilja, 77 let, Opekarška cesta 48, marasmus. — Janez Hodina; delavčev sin, 6 1/2 leta, Streliške ulice 11, meningitis.

V bolnišnici:

8. julija. Martin Južnik, sobni slikar, 63 let, vsled raka.

Tujci.

10. julija.

Pri **Maliču**: Raab, Weiss, Liebzeit, trgovci; Glück, potovalec, z Dunaja. — dr. Deu iz Celja. — Czerwiakowsky, trgovec; Giampolo s sinom, in Fischer, zasebnika, iz Trsta. — Brandstätter, uradnik, iz Gradaca. — Negusch iz Gorice. — Oblak s soprogo iz Vipave. — Kükl, potovalec, iz Kočevja. — Rauders iz Prage. — Ersinger, trgovec, iz Monakovega. — Tsheerne, trgovec, z bratom, iz Budimpešte. — Högl, zasebnica, iz Kočevja.

Pri **Stonu**: Korn, restavratör, in Moser iz Gradaca. — Paradeiser, uradnik, z Dunaja. — Sojka, nadporočnik, iz Celja. — Gassner iz Tržiča. — Sever, potovalec, iz Belovara. — Fried, trgovec, iz Pečuba. — Schmid, zasebnik, z Reke. — Moro, potovalec, iz Trsta. — Brand, potovalec, iz Berolina. — Kranz iz Budimpešte. — dr. Krisper iz Ljubljane.

Pri **Južnem kolodvoru**: Heniger z Dunaja. — Koren, zasebnik, iz Gradaca. — Comisso z rodbino, Markovič in Abeles iz Trsta.

Pri **avstrijskem caru**: Cerat, posestnik, iz Blagovice. — Šumi, profesor, iz Tržiča.

Pri **bavarskem dvoru**: Zapane, zasebni uradnik, s soprogo, iz Postojine. — De Castro iz Trsta.

Pri **Virantu**: Thurn, okr. sodnik v pok., iz Gradaca. — Lilek, župnik, iz Istre.

Tržne cene v Ljubljani

dne 9. julija.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica hktl.	6 80	Špeh povojen, kgr.	— 64
Rež,	5 50	Surovo maslo,	— 76
Ječmen,	4 08	Jajce, jedno	— 20
Oves,	2 75	Mleko, liter	— 10
Ajda,	6 50	Goveje meso, kgr.	— 62
Proso,	4 60	Telečje	— 54
Koruza,	4 80	Svinjsko	— 64
Krompir,	—	Koštranovo	— 38
Leča,	12	Pišanec	— 40
Grah,	10	Golob	— 16
Pišol,	8	Seno, 100 kgr.	1 78
Maslo, kgr.	— 86	Slama,	2 14
Mast,	— 86	Drva trda, 4 kub. mtr.	6 50
Špeh svež,	— 56	„ mehka, „	4 50

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokri na 24 ur v 24 ur
opazovanja		barometra v mm	toplomera po Celsiusu			
7. u. zjut.		733.3	18.6	sl. svzh.	oblačno	2.6
8. u. pop.		730.9	28.5	„	„	dež
9. u. zveč.		731.4	17.2	sl. zapad	„	—

Srednja temperatura 21.4°, za 2.5° nad normalom

Stanje avstro-ogerske banke

dne 7. julija 1892.

(Brzojavno poročilo.)

Bankovcev v prometu	
gld.	411,483.000 (+ 514.000)
Kovinski zaklad	246,681.000 (— 87.000)
Listnica	150,342.000 (— 847.000)
Lombard	24,972.000 (+ 2,344.000)
Davka prosta bančna rezerva	gld. 148.000 (— 691,000)



Tugepolnim srecem oznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da nam je iskreno ljubljani sin, oziroma brat, gospod

Janko Gutnik,

c. in kr. pom. učitelj na dunajsko-novomeški vojaški akademiji,

prejemši svetotajstva za umirajoče, po kratki bolezni, v 30. letu dobe svoje, danes umrl.

Pogreb bode v sredo, dne 13. t. m., v Dunajskem Novem Mestu.

V Ljubljani, dne 11. julija 1892.

Ivan in Marija Gutnik, stariši. — Anton Gutnik, mag. uradnik, brat. — Ivanka, Minka, Lucinka, Franciška (Benedikta, redovnica) in Rezika, sestre.

Dva lestenca (lustra)

jeden za 6, drugi za 12 sveč, s steklenimi prizmami, se po ceni prodasta. Več pové uredništvo. 315 3—3

Okoli deset tisoč

opek (korcev)

se takoj prodá.

Kdor jih želi kupiti, poizvé več o tem pri Josipu Milavcu v Cerknici. 316 3—3

Umetne zobe in zobovja

stavlja na način, ki ne provzroči nikakih bolečin, ter opravlja vse zobne operacije in zobna plombovanja

A. PAICHEL,

(12) 50 zobozdravnik (7) pri Hrdeckega mostu I. nadstr.

Katoliška Tiskarna

priporoča raznovrstne

vizitnice

po nizki ceni.

Dunajska borza.

Dne 12. julija.

Papirna renta 5%, 16% davka	95 gld. 15 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	94 „ 95 „
Zlata renta 4%, davka prosta	112 „ 80 „
Papirna renta 5%, davka prosta	100 „ 85 „
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	996 „ — „
Kreditne akcije, 160 gld.	311 „ 50 „
London, 10 funtov strl.	119 „ 70 „
Napoleonodor (20 fr.)	9 „ 51 1/2 „
Cesarski cekini	5 „ 69 „
Nemških mark 100	58 „ 65 „

Dne 11. julija.

Ogerska zlata renta 4%	110 gld. — kr.
Ogerska papirna renta 5%	100 „ 55 „
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	141 „ — „
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	151 „ 50 „
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	182 „ 50 „
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	96 „ 25 „
Zastavna pisma „ „ „ 4 1/2%	100 „ 75 „
Kreditne srečke, 100 gld.	189 „ 25 „
St. Genois srečke, 40 gld.	63 „ — „

Ljubljanske srečke, 20 gld.	22 gld. — kr.
Avstr. rudečega križa srečke, 10 gld.	17 „ 50 „
Rudolfove srečke, 10 gld.	23 „ 50 „
Salmove srečke, 40 gld.	63 „ — „
Windischgraezove srečke, 20 gld.	— „ — „
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	151 „ 25 „
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v. 2800	— „ — „
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	98 „ — „
Papirni rubelj	1 „ 17 „
Laških lir 100	45 „ 85 „